

Çernobiller Bir Daha Yaşanmasın

26 Nisan 1986 gecesi Çernobil nükleer enerji santralinde gerçekleştirilen deney sonrası ard arda gelen ihmaller insanlık tarihinin en büyük felaketlerinden birine yol açtı. Çernobil nükleer santralının 4. reaktöründe gerçekleşen patlama sonrası Hiroşima ve Nagazakiye atılan atom bombasının yaydığı radyasyonun 200 katı toprağa, suya ve havaya karıştı. Yıl 1986'ydı; radyasyon Leningrad üzerinden Finlandiya ve sonrası İsveç'e ulaştı, ölçümlerle analiz edilmiş ve tüm dünya patlayan bir nükleer santralden yayılan radyasyonun nasıl da sıkı sıkıya sarılan sınırları tanımadığı, hiçbir tel örgünün onu engelleyemediğine bir kez daha tanık olundu.

Çılgınca rekabetin insanlığın başına neler getireceğini bir kez daha acı sonuçlarıyla bizlere göstermiştir. Çernobil'in mağduru çocukların fotoğraflarına baktınız mı? Ya onların başındaki sevdiklerine? Çernobil kazası sonrası kaç kişi aynada yüzüne bakıp bakıp intihar etti? Peki sevdiği insanları kaza bölgesine gönderen 600 bin insana ne olduğu konusunda devlet görevlilerinin bir şey söylediğini duyan oldu mu? İçinden radyasyon geçen bedenlere ne olduğunu söylemediler mi sizlere? Tiroid kanseri deyince ilk aklımıza gelen neydi?

Çernobil sonrası kimilerine göre 1 milyon, kimisine göre 30-40 kişi, kimisine göre ise 200 bin kişi yaşamını yitirdi, börtü böceği sayan olmadı zaten. Çernobil sonrası Belarus'ta ortalama yaşam süresi 74 yıldan 58 yıla indi, yine börtü böceğin ömrünü ölçen olmadı. Kötülükler bitmedi. Çernobil'in diğer reaktörleri 14 yıl daha çalıştırılmaya devam edildi.

Peki ülkemizde ne oldu? Azıcık radyasyonun kemiklere iyi geldiğini söyleyen darbeci generalerin ülkesinde. O dönem Karadeniz bölgesinde araştırma yapan dürüst

akademisyenler tehdit edildiği hafızalarımızdadır. Karadeniz'de yetişen tarımsal ürünler batılı ülkeler tarafından alınmayınca "radyasyonu bilmeyen halkımıza" dağıtıldı. İlköğretim çocuklarına yardımsever devletimiz tarafından fındık dağıtıldı. Bakanlarımız ekran karşısında çay içti.

Kimseye bir şey olmadı mı?

2011 yılında Japonya'da gerçekleşen Fukuşima nükleer santral kazası, bir çok şeyin değişmediğini bir kez daha gösterdi. Kaza sonrasında bölgede oturanlar yine tahliye edilerek bölge boşaltıldı. Toprağa, okyanusa, havaya radyasyon bulaştı. Yine dünyanın egemenleri insanlar bir şey öğrenmesin diye canını dişine kattı. Yine radyasyon etkisine maruz kalanlar halk oldu, börtü böceği sayan yine olmadı. Yıl 2011 di, ülkemizde yöneticiler nükleer santral kurma ısrarlarını yenilediler.

Bekarlığın daha ölümcül olduğunu dinledik bakanlardan. "Tüpgaz" patlamasıyla nükleer santral patlaması arasında kurulan derin bağlantı darbeci generallerin bile aklına gelmemişti. İşte böyle bir ülke' de kurulmak istenen santralin patlaması bizleri şaşırtmamalı, bizleri endişelendirmelidir. Bütün egemenler aynı; bu gidişle hayallerindeki dünyayı kurduklarında artık hiç kimse insan formunda olamayacak, börtü böcekler

de öyle. Sınırsız sermaye biriktirme hırsına kapılanlar dünyanın sonunu getirecekler.

Buna izin vermeyeceğiz. Vermemeliyiz.

Çare tükenmedi. Kullandıkları arabalarda kullanılan gerekli petrolün temini için ölenleri düşünenlerin sayısı artıyor. Alışveriş merkezlerinde tükettiğimiz ömrümüzü özgürleştirmek için suyuna, dağına sahip çıkanlar var.

Halkın onayı,- börtü böceğin de alınmadan yaptığınız bütün anlaşmalar meşru değildir. Hele gelecek nesiller adına suç işliyorsanız? Sizlerin bölgemizde yaşadığınız güç savaşları bizleri hiç ilgilendirmez. Çernobil'in yıl dönümünde hatırlatmakta fayda görüyoruz. İnsanlığın kendi ihtiyacı kadar olan enerjiyi doğayla uyumlu, özgür ve eşit paylaşacağı bir enerji politikası mümkündür.

Buna tek engel sizlerin daha fazla kâr adına sürdürdüğü ölümcül enerji politikalarıdır.

Çernobiller bir daha yaşanmasın diye 27 Nisan Cuma günü Mersin'de olacağız.

Ne ülkemizde, ne dünyada nükleer santral istemiyoruz.

Nükleer Karşıtı Platform
26.05.2013 Basın Açıklaması